

تهدیدهای الکی! اشتباهاتی که کودکان را دروغگو می کند

با توجه به این که همه پدر و مادرها از فرزند دروغگو بدشان می آید، والدین باید بدانند که آموزش صداقت به کودکان مستلزم صرف وقت و شکیبایی است.

*صدیقه معدنی: با توجه به این که همه پدر و مادرها از فرزند دروغگو بدشان می آید، والدین باید بدانند که آموزش صداقت به کودکان مستلزم صرف وقت و شکیبایی است. واضح است که فراگیری هر مهارتی اگر از دوران خردسالی و کودکی آغاز شود، تأثیری دو چندان بر زندگی فرد خواهد گذاشت؛ بنابراین اگر فرزندان از کودکی راست گویی را بیاموزد، در بزرگسالی هم از این ویژگی خوب برخوردار خواهد بود.

آموزش صداقت از چند سالگی؟

قبل از هر چیز باید بدانیم که کودکان از چه سنی فرق بین حقیقت و دروغ را تشخیص می دهند؟ کودکان تا ۳ یا ۴ سالگی واقعا نمی دانند دروغ چیست و تشخیص مرز بین واقعیت و خیال برایشان مشکل است. کودکان این ردیف سنی بر اساس خشنودی والدین شان رفتار می کنند یعنی هر کاری که مادر و پدر را خوشحال کند خوب است و هر کاری که آن ها را عصبانی کند بد. بنابراین هیچ تعجب نکنید اگر کودکان با لب و دهان آغشته به مربا مستقیم به شما نگاه کند و بگوید اصلا روحش از وجود مربا خبر ندارد یا تقصیر را گردن دوست خیالی اش بیندازد. بنابراین کودکان تا 4 سالگی واقعا دروغ را نمی شناسند و مرز بین حقیقت، دروغ و افسانه برایشان بی معنی است و از این سن به بعد است که با تشخیص بد بودن این رفتار، دروغگویی می تواند به یک ویژگی شخصیتی تبدیل شود.

در تنبیه کودک دقت ویژه کنید

تنبیه و پاداش مجزایی برای دروغگویی و راستگویی کودک در نظر بگیرید. زمانی که کودک خودش کار اشتباهی را که انجام داده است برای شما تعریف می کند، از او قدردانی و حمایت کنید زیرا این عمل شما، او را به راست گویی های بیشتر تشویق می کند. تنبیه در این موارد هم نباید آنقدر شدید باشد که برای رهایی از آن، کودک دروغ بگوید.

الگوی خوبی باشید

برای جلوگیری از دروغگویی کودک، الگوی رفتاری خوبی برای او باشید. کودکان بسیاری از آموزش ها را به صورت تقلید از اطرافیان یاد می گیرند و والدین نخستین کسانی هستند که کودک از آن ها تقلید می کند. در ضمن کودکی که درست تربیت شده و محبت را حس کرده باشد، در افکارش حقیقت و راستگویی وجود دارد.

تفاوت دروغ و احترام را به او بیاموزید!

تفاوت تعارف ها، دروغ ها و جمله های احترام آمیز را برای کودک تان روشن سازید؛ برای مثال وقتی مادر از لباس دوستش که تازه آن را خریده است، تعریف می کند (در حالی که به نظرش واقعا این طور نیست)، دلیلش، این است که باید ادب و احترام را رعایت کند و دوستش را از خود نرنجاند. گفتن چنین جمله هایی در زمره دروغگویی یا نداشتن صداقت نیست یا وقتی که مادر بزرگ هدیه ای برای کودک می خرد که او آن را دوست ندارد، نباید بگوید: «مادر بزرگ من از این هدیه شما بدم می آید» زیرا او خواهد رنجید؛ بنابراین تفاوت جمله های احترام آمیز و دروغ را به او بیاموزید.

تهدید الکی نکنید

یکی از دروغ هایی که اگر به کودک گفته شود برای او خطرناک است و باعث دروغگو شدن او می شود، تهدید کردن اوست بدون آن که قصد انجام آن را داشته باشید. سعی کنید کودک را تهدید نکنید مگر آن که واقعا قصد تنبیه او را داشته باشید. وقتی شما با اصرار کاری را از کودک می خواهید و بعد او می فهمد که می تواند آن کار را انجام ندهد فکر می کند ایستادگی کردن در مقابل قوانین، نتیجه مثبت خواهد داشت و دروغگویی را یاد خواهد گرفت.

با اشیای بی جان دعوا نکنید!

با اشیای بی جان چنان رفتار نکنید که گویی جان دار هستند! یکی دیگر از کارهای دروغی که برای کودک بسیار بد است و او را

از صداقت دور می کند، رفتار والدین با اشیای بی جان است چنان که گویی جان دار هستند. بعضی پرستاران یا مادران وقتی کودک به صندلی یا میز اصابت می کند و آسیب می بیند صندلی یا میز را می زنند و آن را دعوا می کنند. این کار، کودک را با دروغ آشنا می کند چون او خیلی زود می فهمد که آن اشیا چیزی نمی فهمند و ساخت دست دیگران هستند.